

Het Westen moedigt immigratie aan, in het Oosten leven de mensen vreedzaam verder

Posted on 17 augustus 2024 by Roland Tichy

Het Westen kiest voor onderdrukking van de eigen bevolking en niet voor integratie van immigranten. In Oost-Europa is vrijwel geen sprake van immigratie. Nog nooit was het contrast zo groot, analyseert Roland Tichy.

De nieuwe premier van Groot-Brittannië, Keir Starmer, overweegt de bouw van 'Emergency Detainment Camps', tijdelijke gevangeniskampen, op de afgelegen, rotsige Falklandeilanden, voor de kust van Argentinië. In de Britse gevangenissen moet namelijk ruimte komen voor demonstranten die, na de moord op drie kleine meisjes, protesteerden tegen de onveiligheid op straten en scholen, en tegen verdere massa-immigratie. Afgelopen week is gebleken dat je in Engeland via een snelrechtprocedure in de gevangenis kunt belanden door alleen maar mee te lopen in een demonstratie of door je in een enkel Facebookberichtje kritisch uit te laten over de regering.

Tegen geboefte, voor meer migratie

Dit doet sterk denken aan de kampen in Zuid-Afrika die door de Universiteit van Kaapstad werden beschreven als **'Britse concentratiekampen** tijdens de Boerenoorlog van 1900-1902'. Deze keer gaat het niet om gewapende Boeren die zich verzetten tegen uitbreiding van de Britse macht in Zuid-Afrika. Nee, nu heeft de Britse overheid het gemunt op de eigen burgers die zich verzetten tegen de bezetting van de steden waar zij geboren zijn. Toch eist *The Economist*: '***Punish*** *the thugs. Stand up for immigration'*. Oftewel: straf de relschoppers en strijd voor immigratie.

De bekende Britse econoom Paul Collier – *Left Behind* is de titel van zijn nieuwste boek – beschrijft de sociale oorzaken van het protest: 'De rellen spelen zich af in gebieden met een zeer hoge werkloosheid, slechte banen en lage lonen. Veel mensen daar hebben geen perspectief, vooral de jongeren niet. Veel asielzoekers worden juist in deze armere streken in hotels opgevangen, omdat de hotels in rijkere regio's, zoals Londen, veel te duur zijn.' Tja.

En toch geeft Keir Starmer gehoor aan de oproep van *The Economist* om fors te straffen en nog meer immigranten toe te laten. Dat kan niet anders dan tot een geweldsspiraal leiden: legale en illegale immigratie naar Groot-Brittannië wordt weer gemakkelijker gemaakt. De plannen van de vorige regering gaan voorlopig de ijskast in: geen kampen meer in Rwanda, waar asielzoekers geïnterneerd zouden worden zolang hun zaak nog in onderzoek was. Het recente, harde optreden van de regering – met steun van de media en moslimmilities – tegen de protesterende, autochtone, blanke, bevolking is ongekend, niet alleen voor de EU, waar Groot-Brittannië geen lid meer van is, maar voor heel Europa.

Hoe verder naar het westen, hoe hoger de immigratie. Het immigratiesaldo in Groot-Brittannië bedraagt ruim een miljoen per jaar, en is daarmee zelfs hoger dan dat van het grotere Duitsland. Terwijl het voor Europeanen na de Brexit moeilijker is geworden om in Engeland te verblijven, nam de toestroom van veel minder gekwalificeerde immigranten uit Afrika en delen van Azië flink toe.

Verzonnen economische groei

Ook Douglas Murray heeft onlangs in *The Spectator* over de achtergronden van de

rellen geschreven, in een artikel getiteld '*The unfashionable truth about the riots*', waarvan een Nederlandse vertaling verscheen in ***Wynia's Week***. De hotspots van de rellen zijn allemaal Britse steden met een werkloosheid van meer dan 25 procent, en de armoede neemt er snel toe. Het resultaat is steeds langere wachtlijsten in de gezondheidszorg, die toch al zo overbelast is in Engeland. De huren en andere kosten van levensonderhoud stijgen. Murray verwijt de regering in Londen dat die de economische groeicijfers manipuleert. Natuurlijk maken steeds meer mensen aanspraak op steeds meer uitkeringen, meer levensmiddelen en meer leefgeld, maar is dat dan economische groei? De economische productie per hoofd van de bevolking daalt. De taart groeit, maar de taartpunten krimpen.

Nu zijn Britse hooligans natuurlijk wel een slag mensen dat je beter uit de weg kunt gaan. Maar het is opvallend hoe in Groot-Brittannië de traditionele, blanke onderklasse tegenover de immigranten komt te staan, die op hun beurt een nieuwe, migrantenonderklasse vormen. In de Amerikaanse bevolkingswetenschap bestaat al tachtig jaar de term '*eth-class-society*', etnische-klassenmaatschappij.

White trash, de witte bevolking die is afgehaakt, moet ruimte maken voor *black trash*, en allemaal zitten ze gevangen in dezelfde armoedeval. De blanke onderklasse verwijt dat vooral de overheid die geen respect toont. Dat roept weerstand op. Een demonstrant kon vorige week in Engeland, onder luid applaus en bijval van de menigte in alle ernst roepen: '**Het zijn weerzinwekkende nazi-fascisten, en we moeten ze de hals afsnijden en ze allemaal uit de weg ruimen**.'

Dit soort afschuwelijke oerbewoners concurreert om banen, huisvesting, kansen, gezondheidszorg en een plek op school voor hun kinderen, met de recentelijk in het land gearriveerde, voornamelijk islamitische, 'zwarte' of op zijn minst niet-blanke bevolking.

Kunnen dergelijke sociale conflicten worden opgelost met gevangenisstraffen voor Facebook-pestkoppen en met grootscheepse politieoperaties tegen blanke relschoppers? Een politiecommissaris die in de week van de rellen omringd door moslim-functionarissen op tv verschijnt om de gemoederen te sussen, en die dan zijn betoog begint met een opgewekt 'Salam Aleikum', voedt bij het *white trash* de vermoedens van 'two-tierpolicing', een politiemacht die de oorspronkelijke bevolking anders behandelt dan immigranten.

In Frankrijk is de situatie nauwelijks anders. Het heeft iets wonderlijks als de Britse premier Starmer uitlegt dat hij geen Franse toestanden wil met almaar grotere *no-go*-gebieden, waar de Franse politie en blanke Fransen niet meer naar binnen kunnen zonder hun leven te wagen. Starmers stevent daar met zijn beleid juist recht op af.

Nu vloeit immigratie naar Groot-Brittannië en Frankrijk, maar ook naar België, Denemarken en Nederland natuurlijk ook voort uit het vroegere koloniale verleden. Spanje en Portugal merken dat ook: de Canarische Eilanden zijn een nieuwe toegangspoort. Dit is het Westen.

Oost-Europa doet het anders

Hoe anders is dat in Oost-Europa. Tsjechië, Slowakije en Hongarije bewaken hun grenzen. Zelfs Polen, dat nu een regering heeft die zich aan de EU-regels wil houden, heeft de rigide immigratieweigering van de vorige regering nauwelijks aangepast. Bulgarije en Roemenië zitten ook op die lijn.

In Italië is het aantal bootimmigranten sinds het aantreden van Giorgia Meloni gehalveerd. Het is een publiek geheim dat Italië de nieuwkomers ruimhartig naar Duitsland en Frankrijk doorstuurt. Overigens onderhandelt Meloni met Rwanda over net zo'n vluchtelingendeal als de vorige Britse regering. Mogelijk komt er in Ruanda ruimte vrij als de nieuwe regering in Londen dit beleid niet doorzet.

In heel Europa is de aanpak van migratie aan het verschuiven: Nederland, Zweden en Denemarken, laatstgenoemde geregeerd door sociaaldemocraten, proberen beperkingen op te leggen aan immigratie. In Duitsland en Oostenrijk woedt een binnenlands politiek conflict.

Terwijl SPD-kanselier Olaf Scholz begin dit jaar pleitte voor beperkingen en gelijktijdige deportaties, staat hij nu op één lijn met zijn groene coalitiepartners. Vooral de Groene minister van Buitenlandse Zaken Annalena Baerbock pleit eigenlijk voor onbeperkte immigratie en heeft binnen de bestaande wetgeving afgifte van inreisvisa afgedwongen. In Oostenrijk zou bij de komende verkiezingen de FPÖ aan de macht kunnen komen, en die roept op tot strikte limieten.

Repressie of afscherming

Duitsers zijn nogal gecharmeerd van ontspannende vakanties aan de Oostzee, niet in Duitsland, maar in Polen. Daar vinden ze de steden schoner, de straten veiliger en de sfeer ontspannen. Ook vinden ze straatfeesten en kerstmarkten leuker in Hongarije en Slowakije, waar – anders dan in Duitsland – geen angstaanjagende tot de tanden toe bewapende politieagenten de wacht houden, en waar geen lelijke betonnen barrières de stadscentra hoeven te beschermen tegen aanvallers in vrachtwagens.

Het contrast is opvallend en illustreert ook hoezeer de conflicten in de nieuwe *eth-class*-society bijvoorbeeld het Duitse bewustzijn hebben aangevreten. Een ontspannen, open en vriendelijke levenshouding, zoals in de naoorlogse Bondsrepubliek, is nu in de voormalige Oostbloklanden te vinden. In veel westerse landen vertrouwen de autoriteiten, nu de integratie op niets is uitgelopen, op repressie van de lokale bevolking en niet op afscherming van het eigen gebied, zoals in het Oosten. Dat kost veel geld. Hoe nijpender de situatie, en hoe dichterbij de verkiezingen, hoe strenger de inperking van burgerrechten, van vrijheid van meningsuiting.

Dit zorgt voor een schisma in Europa.

Roland Tichy *is hoofdredacteur en uitgever van 'Tichys Einblick'* ***www.tichyseinblick.de*** *Hij was eerder onder meer hoofdredacteur van 'Wirtschaftswoche'.*

*Vertaling****:*** ***Willy Hemelrijk****.*

Wynia's Week *is jarig! Bent u al donateur? Doneren kan* ***op verschillende manieren****. Hartelijk dank!*